KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(94) 660 endelig udg.
Bruxelles, den 06.01.1995

95/0004 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Fællesskabets vegne af konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Den 15. februar 1972 blev der i Oslo undertegnet konventionen til forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer (Oslo-konventionen), der trådte i kraft den 6. april 1974, og som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber deltager i som observatør. Medlemsstater, som er kontraherende parter, er Forbundsrepublikken Tyskland, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene, Portugal, Det Forenede Kongerige og Nordirland.

2. Den 3. marts 1975 indgik Fællesskabet ved afgørelse 75/437/EØF[1] konventionen til forhindring af landbaseret havforurening (Paris-konventionen), der trådte i kraft den 6. maj 1978. Medlemsstater, der er kontraherende parter i den nævnte konvention, er Forbundsrepublikken Tyskland, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Irland, Nederlandene, Portugal, Det Forenede Kongerige og Nordirland.

3. På det 12. fælles møde for Paris- og Oslo-kommissionerne, der fandt sted i Reykjavik (Island) den 18.-20. juni 1990, blev der enighed om, at de to konventioners tekster skulle gennemgås og omredigeres for at tage hensyn til den seneste udvikling på havbeskyttelsesområdet.

4. Eftersom Fællesskabet har vedtaget foranstaltninger på konventionens anvendelsesområde, har den i disse spørgsmål beføjelser til at indgå forpligtelser på internationalt plan, når Fællesskabets indsats udgør et nødvendigt supplement til de direkte berørte medlemsstaters, og dets deltagelse i konventionen forekommer derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. Den 14. juli 1992 (dok. SEK(91) 1792 endelig udg.) bemyndigede Rådet Kommissionen til at deltage i forhandlingerne.

6. Den 22. september 1992 undertegnede Fællesskabet i Paris, i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. september 1992, konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, som omfatter revisionen af Oslo- og Paris-konventionerne.

---

[1] EFT L 194 af 25.7.1975.

7. Konventionen indeholder forskellige bilag om:

- forebyggelse og bekæmpelse af landbaseret forurening
- forebyggelse af forurening ved dumpning eller forbrænding
- forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra off-shore-kilder
- vurdering af havmiljøets kvalitet.

8. Formålet med denne konvention er at gennemføre alle de foranstaltninger der er mulige for at forebygge og bekæmpe forurening samt de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af havområdet mod de skadelige virkninger af menneskets aktivitet for at bevare menneskets sundhed og de marine økosystemer.

Konventionens anvendelsesområder henhører i det mindste delvis under Fællesskabets kompetence, for så vidt angår lovgivning på vandområdet, der er særlig omfattende.

I overensstemmelse med AETR-retspraksis af 31. marts 1971 vedrørende sag 22/70, Kommissionen mod Rådet (samling af Domstolens afgørelser 1971, s. 41), har Fællesskabet således kompetence til at indgå en sådan konvention.

9. Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav erstatter i henhold til artikel 31, stk. 1, fra ikrafttrædelsesdatoen både Oslo- og Paris-konventionerne mellem de kontraherende parter.

10. Da de i konventionen fastsatte foranstaltninger er instrumenter i miljøpolitikken, bør Rådets afgørelse som retsgrundlag have EØF-traktatens artikel 228, stk. 2 og 3, første afsnit, i tilknytning til artikel 130 S, stk 1.

Man kan udelukke anvendelse af artikel 228, stk. 3, andet afsnit, der indeholder bestemmelse om Europa-Parlamentets samstemmende udtalelse, fordi det - selvom konventionen indeholder bestemmelse om nedsættelse af en kommission, der overdrages visse opgaver - ikke forekommer at føre til etablering af "en specifik institutionel ramme med særlige samarbejdsprocedurer" i den pågældende bestemmelses betydning: den således nedsatte kommission betyder kun, at den holder møder for de kontraherende parters repræsentanter, der hovedsagelig har en teknisk rolle, og som ikke kan vedtage bindende akter for de parter, der ikke har stemt for. Artikel 130 S, stk. 2, kommer heller ikke i betragtning, eftersom konventionens indhold ikke vedrører nogle af de områder, der er omhandlet af denne bestemmelse og underlagt afgørelse med enstemmighed i Rådet.

11. I henhold til artikel 228, stk. 4, kan Rådet, når det indgår en aftale, give Kommissionen beføjelse til på Fællesskabets vegne at godkende de ændringer, som skal vedtages ved en forenklet fremgangsmåde eller vedtages af et organ, der nedsættes ved aftalen.

12. Det foreslås at benytte en sådan beføjelse i forbindelse med denne konvention af følgende grunde:

- Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav indeholder en række procedurer til ændring af konventionen, til vedtagelse af bilag og tillæg, til ændring heraf og til vedtagelse af beslutninger og rekommandationer. Det foreslås at udelukke fra bemyndigelsesområdet de ændringer, der er omfattet af proceduren i konventionens artikel 15.

  Denne procedure gælder for ændringer, hvis indhold ikke er fastlagt, og som heller ikke kan forudsiges, således at en beføjelses anvendelsesområde ikke ville kunne defineres klart. Desuden, selv hvis de pågældende ændringer vedtages af den kommission, der er nedsat ved konventionen, kræves der enstemmighed blandt de kontraherende parter og meddelelse efter intern fremgangsmåde; det er således tvivlsomt, om det virkelig drejer sig om en "forenklet fremgangsmåde" ifølge artikel 228, stk. 4. Til gengæld burde beføjelsen af hensyn til allerede nævnte grunde omfatte de beslutninger, der vedtages i henhold til konventionens artikel 13, idet det underforstås, at for så vidt angår de rekommandationer, der omhandles i samme artikel, og som ikke er bindende akter, ville fremgangsmåden i artikel 228 under ingen omstændigheder gælde.

- Beslutninger, der vedtages efter denne fremgangsmåde, er som regel af teknisk art. Muligheden for at vedtage bindende beslutninger eksisterede allerede i Paris-konventionen af 1974 om forhindring af landbaseret havforurening, som den nye konvention skal erstatte. Der skal mindes om, at Kommissionen i denne forbindelse havde henstillet til Rådet at give den en generel bemyndigelse til afslutning af forhandlingen om foranstaltninger til begrænsning af forurening omfattet af denne konvention (SEK(91) 1864 endelig udg. af 15.10.1991). Idet det drejer sig om beslutninger, ville en beføjelse desangående svare til et udtrykt behov og ville falde i tråd med kontinuiteten i forhold til ovennævnte henstilling.

- Det drejer sig desuden om en blandet konvention, hvori ti medlemsstater (Luxembourg har undertegnet den) - og fra den 1. januar 1995 tretten - vil være repræsenteret, og fællesskabsblokken vil have dominerende vægt: ti (tretten) stemmer ud af femten.

- Derfor bør artikel 228, stk. 4, anvendes som retsgrundlag for afgørelsen.

13. Denne beføjelse dækker følgende områder og er underlagt følgende betingelser:

- Kommissionens beføjelse omfatter forhandling og vedtagelse af beslutninger i henhold til konventionens artikel 13 på områder, der henhører under fællesskabskompetencen

- beføjelsen omfatter ligeledes ændringer af bilag i henhold til konventionens artikel 17 og vedtagelse af tillæg i henhold til konventionens artikel 18 i tilknytning til ændringer af nævnte bilag

- Kommissionen foreslår til gengæld, at den ikke anvender beføjelsen i forbindelse med ændring af konventionen i henhold til artikel 15, med vedtagelse af bilag i henhold til artikel 16 og med vedtagelse af tillæg i henhold til artikel 18 i tilknytning til ændring af konventionen eller vedtagelse af bilag

- Kommissionen sikrer sig, at der er overensstemmelse mellem trufne beslutninger og gældende fællesskabslovgivning og målsætningerne for Fællesskabets miljøpolitik

- Kommissionen handler i samråd med et særligt udvalg, der udpeges af Rådet

- For så vidt angår de medlemsstater, der deltager i forhandlingen om beslutninger, der vedrører emner under deres kompetenceområde, vil der ske en koordinering med henblik på at harmonisere Fællesskabets og de pågældende medlemsstaters holdning.

FORSLAG TIL RÅDETS AFGØRELSE OM INDGÅELSE PÅ FÆLLESSKABETS VEGNE AF KONVENTIONEN OM BESKYTTELSE AF HAVMILJØET I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAV

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1, i tilknytning til artikel 228, stk. 2 og 3, første afsnit, og stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[2],

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabets vegne deltaget i forhandlingerne med henblik på at udarbejde udkastet til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav;

konventionen blev undertegnet på Fællesskabets vegne den 22. september 1992;

den pågældende konvention sigter mod at forebygge og bekæmpe forurening samt på at beskytte det maritime område mod de skadelige virkninger af menneskets virksomhed;

Fællesskabet har på konventionens anvendelsesområde vedtaget foranstaltninger, og det kan i disse spørgsmål indgå forpligtelser på internationalt plan; Fællesskabets indsats er et nødvendigt supplement til de direkte berørte medlemsstaters indsats, og dets deltagelse i konventionen skulle være i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

i kraft af traktatens artikel 130 R bidrager Fællesskabets miljøpolitik til at opfylde målsætninger med henblik på bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og fornuftig og rationel anvendelse af naturressourcerne; Fællesskabet og medlemsstaterne samarbejder i øvrigt inden for deres respektive kompetenceområder med tredjelande og internationale organisationer;

Kommissionen bør have beføjelse til på Fællesskabets vegne at vedtage beslutninger af hovedsagelig teknisk karakter på områder, der vedrører emner henhørende under fællesskabskompetencen, og Kommissionen skal som repræsentant for Fællesskabet handle i samråd med Rådets særlige udvalg og sikre sig, at de trufne beslutninger er i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning og med målsætningerne for Fællesskabets miljøpolitik -

---

(1) EFT

(2) EFT

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, der blev undertegnet i Paris den 22. september 1992, godkendes på vegne af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Teksten til konventionen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den(de) person(er), der er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet hos Den Franske Republiks regering i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionens artikel 34.

Artikel 3

Kommissionen beføjes til på Fællesskabets vegne at godkende beslutninger omhandlet i konventionens artikel 13, ændringer af bilag omhandlet i artikel 17 samt vedtagelse af tillæg omhandlet i artikel 18, når tillægget affødes af en ændring af et bilag.

Kommissionen fører disse forhandlinger i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet.

Den sikrer sig, at de i forbindelse med konventionen trufne beslutninger er i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning samt med målsætningerne for Fællesskabets miljøpolitik.

Udfærdiget i ....., den

På Rådets vegne

BILAG 1

OSLO- OG PARIS-KONVENTIONERNE
OM FORHINDRING AF HAVFORURENING

MØDE PÅ MINISTERPLAN I
OSLO- OG PARIS-KOMMISSIONERNE

PARIS DEN 21. OG 22. SEPTEMBER 1992

KONVENTION OM BESKYTTELSE AF HAVMILJØET I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAV

BILAG 1

OSLO- OG PARIS-KONVENTIONERNE OM FORHINDRING AF HAVFORURENING

MØDE PÅ MINISTERPLAN I OSLO- OG PARIS-KOMMISSIONERNE

PARIS DEN 21. OG 22. SEPTEMBER 1992

KONVENTION OM BESKYTTELSE AF HAVMILJØET I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAV

KONVENTION OM BESKYTTELSE AF
HAVMILJØET
I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAV

INDHOLDFORTEGNELSE

PRÆAMBEL
ARTIKEL 1: DEFINITIONER
ARTIKEL 2: ALMINDELIGE FORPLIGTELSER
ARTIKEL 3: FORURENING FRA LANDBASEREDE KILDER
ARTIKEL 4: FORURENING FORÅRSAGET AF DUMPNING ELLER FORBRÆNDING
ARTIKEL 5: FORURENING FRA OFFSHORE-KILDER
ARTIKEL 6: VURDERING AF HAVMILJØETS KVALITET
ARTIKEL 7: FORURENING FRA ANDRE KILDER
ARTIKEL 8: VIDENSKABELIG OG TEKNISK FORSKNING
ARTIKEL 9: ADGANG TIL OPLYSNINGER
ARTIKEL 10: KOMMISSIONEN
ARTIKEL 11: OBSERVATØRER
ARTIKEL 12: SEKRETARIAT
ARTIKEL 13: AFGØRELSER OG REKOMMANDATIONER
ARTIKEL 14: BILAGENES OG TILLÆGGENES STATUS
ARTIKEL 15: ÆNDRING AF KONVENTIONEN
ARTIKEL 16: VEDTAGELSE AF BILAG
ARTIKEL 17: ÆNDRING AF BILAG
ARTIKEL 18: VEDTAGELSE AF TILLÆG
ARTIKEL 19: ÆNDRING AF TILLÆG
ARTIKEL 20: STEMMERET
ARTIKEL 21: GRÆNSEOVERSKRIDENDE FORURENING
ARTIKEL 22: RAPPORTER DER SKAL FORELÆGGES KOMMISSIONEN
ARTIKEL 23: OVERHOLDELSE AF FORPLIGTELSER
ARTIKEL 24: REGIONALISERING
ARTIKEL 25: UNDERTEGNELSE
ARTIKEL 26: RATIFIKATION, ACCEPT ELLER GODKENDELSE
ARTIKEL 27: TILTRÆDELSE

ARTIKEL 28: FORBEHOLD
ARTIKEL 29: IKRAFTTRÆDEN
ARTIKEL 30: UDTRÆDEN
ARTIKEL 31: ERSTATNING AF OSLO- OG PARIS-KONVENTIONERNE
ARTIKEL 32: BILÆGGELSE AF TVISTER
ARTIKEL 33: DEPOSITARENS OPGAVER
ARTIKEL 34: ORIGINALTEKST

BILAG I: OM FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING FRA LANDBASEREDE KILDER

BILAG II: OM FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING VED DUMPNING ELLER FORBRÆNDING

BILAG III: OM FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING FRA OFFSHORE-KILDER

BILAG IV: OM VURDERING AF HAVMILJØETS KVALITET

TILLÆG 1: KRITERIER FOR DEFINITION AF FREMGANGSMÅDER OG TEKNIKKER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 3, LITRA b), PUNKT i), I KONVENTIONEN

TILLÆG 2: KRITERIER OMHANDLET I BILAG I, ARTIKEL 1, STK. 2, OG I BILAG III, ARTIKEL 2, STK. 2

KONVENTIONEN OM BESKYTTELSE AF HAVMILJØET I DET NORDØSTLIGE ATLANTERHAV

DE KONTRAHERENDE PARTER, SOM

ERKENDER, at havmiljøet og den fauna og flora, som afhænger heraf, er af vital betydning for alle nationer,

ERKENDER havmiljøets iboende værdi i det nordøstlige Atlanterhav og behovet for at koordinere beskyttelsen heraf,

ERKENDER, at en samlet indsats på nationalt, regionalt og globalt plan er nødvendig for at forhindre og bekæmpe havforurening såvel som for en bæredygtig forvaltning af havområdet, der består i en forvaltning af menneskets aktiviteter, således at havets økosystem fortsat kan sikre retmæssige anvendelser af havet og opfylde nuværende og kommende generationers behov,

ER OPMÆRKSOMME PÅ, at den økologiske ligevægt og de retmæssige anvendelser af havet trues af forureningen,

TAGER rekommandationerne i betragtning fra De Forenede Nationers konference om menneskers omgivelser, der blev afholdt i Stockholm i juni 1972,

TAGER resultaterne i betragtning af De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling, der blev afholdt i Rio de Janeiro i juni 1992,

ERINDRER OM de relevante bestemmelser fra den internationale sædvaneret i kapitel 12 i De Forenede Nationers havretskonvention, navnlig artikel 197 om samarbejde på global eller regional basis om beskyttelse og bevarelse af havmiljøet,

MENER, at fælles interesser hos stater, der er berørt af samme havområde bør foranledige til samarbejde på regionalt eller subregionalt plan,

ERINDRER OM de positive resultater, der er opnået i forbindelse med konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer, undertegnet i Oslo den 15. februar 1972, som ændret ved de to protokoller af 2. marts 1983 og 5. december 1989, samt med konventionen om forhindring af landbaseret havforurening, undertegnet i Paris den 4. juni 1974, som ændret ved protokol af 26. marts 1986,

ER OVERBEVISTE OM, at der hurtigst muligt bør gennemføres supplerende internationale foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe havforurening som led i et progressivt og kohærent program for beskyttelse af havmiljøet,

ERKENDER, at det inden for forebyggelse og bekæmpelse af forurening af havmiljøet eller beskyttelse af havmiljøet mod de skadelige virkninger af menneskets aktiviteter kan være ønskeligt på regionalt plan at vedtage strengere foranstaltninger end dem, der er fastsat i internationale konventioner og aftaler på globalt plan,

ERKENDER, at der er fastsat tilstrækkelige bestemmelser om spørgsmål vedrørende forvaltning af fiskeriet i internationale og regionale aftaler, der specifikt omhandler disse spørgsmål,

TAGER I BETRAGTNING, at der i de nuværende Oslo- og Paris-konventioner ikke er tilstrækkelige bestemmelser om nogle af de talrige forureningskilder, og at det følgeligt er berettiget at erstatte dem med nærværende konvention, der dækker alle havmiljøforurenende kilder samt de skadelige virkninger af menneskets virksomhed, som bygger på forsigtighedsprincippet og styrker det regionale samarbejde,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

ARTIKEL 1

DEFINITIONER

I denne konvention betyder:

a) "Maritimt område": de kontraherende parters indre farvande og ydre territorialfarvand, det område uden for det ydre territorialfarvand, der støder op hertil, og som hører under kyststatens jurisdiktion i et omfang, der er anerkendt i international ret, samt det åbne hav, herunder den samlede tilhørende havbund og undergrund beliggende inden for følgende grænser:

   i) de dele af Atlanterhavet og Ishavet med tilgrænsende farvande, der ligger nord for 36° nordlig bredde og mellem 42° vestlig længde og 51° østlig længde, med undtagelse af:

      1) Østersøen og bælterne syd og øst for linjer dragne fra Hassensøre til Gnibens spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen, og

      2) Middelhavet med tilgrænsende farvande indtil skæringspunktet mellem 36° nordlig bredde og 5°36′ vestlig længde,

   ii) den del af Atlanterhavet, der ligger nord for 59° nordlig bredde og mellem 44° vestlig længde og 42° vestlig længde.

b) "Indre farvande": farvande på landsiden af den basislinje, hvorfra det ydre territorialfarvands bredde måles, og i tilfælde af vandløb, indtil ferskvandsgrænsen.

c) "Ferskvandsgrænse": det sted i vandløbet, hvor der ved ebbe og i perioder med ringe vandføring er en væsentlig stigning i saliniteten på grund af tilstedeværelsen af havvand.

d) "Forurening": menneskets direkte eller indirekte tilførsel af stoffer eller energi til det maritime område, der forårsager eller måtte forårsage risiko for menneskets sundhed, skader på biologiske ressourcer og marine økosystemer, ødelæggelser af rekreative værdier eller hindringer for andre retmæssige anvendelser af havet.

e) "Landbaserede kilder": punktkilder og spredte kilder på landjorden, hvorfra stoffer eller energi tilføres det maritime område med vandet, fra luften eller direkte fra kysten. De omfatter kilder tilknyttet enhver forsætlig deponering med henblik på bortskaffelse i havets undergrund fra landjorden gennem en tunnel, rørledning eller andre midler, samt kilder fra menneskeskabte konstruktioner, der er anbragt til andre formål end offshore-aktivitet i det maritime område under en kontraherende parts jurisdiktion.

f) "Dumpning":

   i) enhver forsætlig udtømning i det maritime område af affald eller andre stoffer

      1) fra skibe eller luftfartøjer

      2) fra offshore-anlæg

   ii) enhver forsætlig bortskaffelse eller enhver sænkning i det maritime område

      1) af skibe og luftfartøjer

      2) af offshore-anlæg og offshore-rørledninger

g) Betegnelsen "dumpning" omfatter ikke:

i) udtømning i overensstemmelse med den internationale konvention om forhindring af havforurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokol af 1978, eller med andre gældende internationale bestemmelser, af affald og andre stoffer, der direkte eller indirekte hidrører fra normal drift af skibe, luftfartøjer eller offshore-anlæg, med undtagelse af affald eller andre stoffer, der transporteres af eller omlades til skibe eller luftfartøjer eller offshore-anlæg, der anvendes til bortskaffelse af dette affald eller andre stoffer, eller som stammer fra behandling af sådant affald eller andre stoffer ombord på disse skibe, luftfartøjer eller offshore-anlæg

ii) deponering af stoffer til andre formål end ren og skær bortskaffelse heraf, forudsat - hvis den pågældende deponering har et andet formål end det stofferne oprindeligt var tiltænkt eller udformet til - at det sker i overensstemmelse med konventionens relevante bestemmelser,

iii) for så vidt angår bilag III, efterladelse in situ i sin helheld eller delvis af et nedlukket offshore-anlæg eller af offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, forudsat at denne sker i overensstemmelse med alle relevante bestemmelser i denne konvention og med alle andre relevante bestemmelser i international ret.

h) "Forbrænding": enhver forsætlig forbrænding af affald eller andre stoffer i det maritime område med henblik på termisk destruktion heraf.

i) Betegnelsen "forbrænding" omfatter - i overensstemmelse med gældende international ret - ikke termisk destruktion af affald eller andre stoffer, der direkte eller indirekte hidrører fra normal drift af skibe, luftfartøjer eller offshore-anlæg, såvel som termisk destruktion af affald eller andre stoffer ombord på skibe, luftfartøjer eller offshore-anlæg, der anvendes til sådan termisk destruktion.

j) "Offshore-virksomhed": aktiviteter i det maritime område med henblik på efterforskning efter samt vurdering og udnyttelse af flydende og luftformige hydrocarboner.

k) "Offshore-kilder": offshore-anlæg og offshore-rørledninger, hvorfra stoffer eller energi når det maritime område.

l) "Offshore-anlæg": alle menneskeskabte konstruktioner, anlæg eller skibe, eller dele heraf, der flyder eller står fast på havbunden, og som er anbragt i det maritime område med henblik på offshore-virksomhed.

m) "Offshore-rørledning": alle rørledninger anbragt i det maritime område med henblik på offshore-virksomhed.

n) "Skibe eller luftfartøjer": søgående fartøjer og luftbårne fartøjer af hvilken som helst art, dele heraf og deres øvrige udstyr. Dette udtryk omfatter luftpudefartøjer, flydende fartøjer, også selvdrevne, samt andre menneskeskabte konstruktioner, der befinder sig i det maritime område samt deres udstyr, men omfatter ikke offshore-anlæg og -rørledninger.

o) "Affald eller andre stoffer" omfatter ikke:

   i) menneskelige rester

   ii) offshore-anlæg

   iii) offshore-rørledninger

   iv) ubehandlede fisk eller fiskeaffald, der udtømmes fra fiskefartøjer.

p) "Konvention", medmindre teksten nævner andet: konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, samt bilag og tillæg hertil.

q) "Oslo-konventionen": konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer, der blev undertegnet i Oslo den 15. februar 1972, som ændret ved protokollerne af 2. marts 1983 og af 5. december 1989.

r) "Paris-konventionen": konventionen om forhindring af landbaseret havforurening, der blev undertegnet i Paris den 4. juni 1974, som ændret ved protokol af 26. marts 1986.

s) "Regional organisation for økonomisk integration": organisation, der består af suveræne stater i et givet område, der har kompetence på de områder, der omfattes af konventionen, og som i overensstemmelse med interne procedurer har mandat til at undertegne, ratificere, acceptere eller godkende konventionen eller tiltræde den.

ARTIKEL 2

ALMINDELIGE FORPLIGTELSER

1. a) I overensstemmelse med konventionens bestemmelser træffer de kontraherende parter alle foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe forurening, samt de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte det maritime område mod de skadelige virkninger af menneskets virksomhed for at værne om menneskets sundhed, bevare havets økosystemer og, når det er muligt, at sanere de marine områder, der har været udsat for skadelige virkninger.

   b) Med henblik herpå vedtager de kontraherende parter, enten enkeltvis eller i fællesskab, programmer og foranstaltninger samt harmoniserer deres politikker og strategier.

2. De kontraherende parter anvender:

   a) forsigtighedsprincippet, dvs. træffer forbygggende foranstaltninger, når der er grund til at formode, at stoffer eller energi, der direkte eller indirekte tilføres havmiljøet, måtte bringe menneskets sundhed i fare, skade levende ressourcer og marine økosystemer, ødelægge rekreative værdier eller forhindre andre retmæssige anvendelser af havet, selv når der ikke er noget afgørende bevis på en årsagssammenhæng mellem tilførslerne og deres virkninger

   b) forureneren-betaler-princippet, dvs. at udgifter ved forebyggelse, nedbringelse og bekæmpelse af forurening skal afholdes af forureneren.

3. a) Til gennemførelse af konventionen vedtager de kontraherende parter programmer og foranstaltninger, der om nødvendigt fastsætter fristen for gennemførelse, og som fuldt ud tager hensyn til de seneste tekniske fremskridt og metoder, der er udarbejdet for at forebygge eller fuldstændigt fjerne forureningen.

b) Med henblik herpå:

i) fastlægger de under hensyntagen til de i tillæg 1 anførte kriterier, for så vidt angår programmer og foranstaltninger, bl.a. anvendelsen af:

- den bedste tilgængelige teknologi
- den bedste miljømæssige praksis

herunder efter behov rene teknikker

ii) sørger de ved gennemførelse af disse programmer og foranstaltninger for at anvende den bedste tilgængelige teknologi og den bedste miljømæssige praksis, således som disse er blevet defineret, herunder efter behov rene teknikker.

4. De kontraherende parter iværksætter de foranstaltninger, som de har vedtaget, på en måde, der ikke øger havforureningen uden for det maritime område, eller andre dele af miljøet.

5. Ingen af bestemmelserne i konventionen må fortolkes således, at de forhindrer de kontraherende parter i enkeltvis eller i fællesskab at træffe strengere foranstaltninger inden for forebyggelse eller bekæmpelse af forureningen af det maritime område eller beskyttelse af det maritime område mod de skadelige virkninger af menneskets virksomhed.

ARTIKEL 3

FORURENING FRA LANDBASEREDE KILDER

De kontraherende parter træffer enkeltvis eller i fællesskab alle foranstaltninger for at forebygge eller bekæmpe forureningen fra landbaserede kilder i overensstemmelse med konventionens bestemmelser, jf. specielt bilag I.

ARTIKEL 4

FORURENING FORÅRSAGET AF DUMPNING ELLER FORBRÆNDING

De kontraherende parter træffer enkeltvis eller i fællesskab alle foranstaltninger for at forebygge eller bekæmpe forurening fra dumpning eller forbrænding af affald eller andre stoffer i overensstemmelse med konventionens bestemmelser, jf. specielt bilag II.

ARTIKEL 5

FORURENING FRA OFFSHORE-KILDER

De kontraherende parter træffer enkeltvis eller i fællesskab alle foranstaltninger for at forebygge eller bekæmpe forurening fra offshore-kilder i overensstemmelse med konventionens bestemmelser, jf. specielt bilag III.

ARTIKEL 6

VURDERING AF HAVMILJØETS KVALITET

I overensstemmelse med konventionens bestemmelser, jf. specielt bilag IV, skal de kontraherende parter:

a) i fællesskab og regelmæssigt udarbejde og offentliggøre rapporter om havmiljøets kvalitet og udviklingen heri for det maritime område eller for dele heraf

b) i disse rapporter medtage en vurdering af effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet og planlagt med henblik på beskyttelse af havmiljøet, samt en angivelse af højt prioriterede foranstaltninger.

ARTIKEL 7

FORURENING FRA ANDRE KILDER

De kontraherende parter samarbejder med henblik på, ud over de i artikel 3, 4, 5 og 6 omhandlede bilag, at vedtage bilag, der foreskriver foranstaltninger, procedurer og normer med henblik på at beskytte det maritime område mod forurening fra andre kilder i det omfang, hvor den pågældende forurening ikke allerede er omfattet af effektive foranstaltninger fastsat af andre internationale organisationer eller foreskrevne i andre internationale konventioner.

ARTIKEL 8

VIDENSKABELIG OG TEKNISK FORSKNING

1. For at opfylde konventionens målsætninger udarbejder de kontraherende parter supplerende eller fælles programmer for videnskabelig og teknisk forskning, og sender i overensstemmelse med en standardprocedure kommissionen:

   a) resultaterne af denne supplerende eller fælles forskning eller anden relevant forskning

   b) detaljerede oplysninger om andre relevante programmer for videnskabelig og teknisk forskning.

2. De kontraherende parter tager i denne forbindelse hensyn til det arbejde, der er udført på dette felt af de berørte internationale organisationer og agenturer.

ARTIKEL 9

ADGANG TIL OPLYSNINGER

1. De kontraherende parter sørger for, at deres ansvarlige myndigheder efter en rimelig anmodning så hurtigt som muligt og inden for en frist på højst to måneder, gør de i stk. 2 anførte oplysninger tilgængelige for enhver fysisk og juridisk person uden urimelige omkostninger, og uden at den pågældende person er forpligtet til at begrunde anmodningen.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger består af enhver information, der er tilgængelig på tryk, visuelt, lydmæssigt eller i databanker om det maritime områdes tilstand og om aktiviteter eller foranstaltninger, der påvirker eller måtte påvirke den, samt om de i henhold til konventionen igangsatte aktiviteter og vedtagne foranstaltninger.

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke den ret, som de kontraherende parter har i henhold til national lovgivning og gældende internationale bestemmelser til at give afslag på en anmodning om oplysninger, når det drejer sig om:

   a) offentlige myndigheders forhandlinger, internationale forbindelser eller det nationale forsvar

   b) offentlig sikkerhed

   c) sager, der verserer eller har verseret for retten, eller som er eller har været genstand for en undersøgelse (herunder en disciplinær undersøgelse), eller som er genstand for en forundersøgelse

   d) forretningshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret

   e) personlige data og/eller akter af fortrolig karakter

   f) oplysninger givet af tredjepart, uden at denne er juridisk bundet

   g) data, hvis udbredelse snarere ville være til skade for det miljø, som de vedrører.

4. Afslag på anmodninger om oplysninger skal begrundes.

ARTIKEL 10

KOMMISSIONEN

1. Der nedsættes en kommission, der består af repræsentanter for hver af de kontraherende parter. Kommissionen holder møder med regelmæssige mellemrum, og når som helst den på grund af særlige omstændigheder træffer beslutning derom i overensstemmelse med sin forretningsorden.

2. Kommissionen har til opgave at:

   a) overvåge konventionens gennemførelse

   b) foretage en almindelig undersøgelse af det maritime områdes tilstand, de vedtagne foranstaltningers effektivitet, prioriteringerne samt af behovet for supplerende eller afvigende foranstaltninger

   c) udarbejde - i overensstemmelse med konventionens almindelige forpligtelser - programmer og foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe forurening samt foretage kontrol af de aktiviteter, der direkte eller indirekte måtte skade det maritime område; disse programmer og forantaltninger kan om nødvendigt omfatte økonomiske instrumenter

   d) fastsætte sit arbejdsprogram med regelmæssige mellemrum

   e) oprette de hjælpeorganer, som den måtte finde nødvendige, og fastlægge deres mandat

   f) undersøge og efter behov vedtage forslag til ændring af konventionen i overensstemmelse med artikel 15, 16, 17, 18, 19 og 27

   g) udøve de funktioner, der tildeles den i henhold til artikel 21 og 23, og efter behov alle andre funktioner som fastsat i konventionen.

3. Med henblik herpå kan kommissionen bl.a. vedtage beslutninger og rekommandationer i henhold til artikel 13.

4. Kommissionen fastsætter selv sin forretningsorden, som vedtages enstemmigt af de kontraherende parter.

5. Kommissionen fastsætter selv sit finansregulativ, der vedtages enstemmigt af de kontraherende parter.

ARTIKEL 11

OBSERVATØRER

1. Med enstemmighed blandt de kontraherende parter kan kommissionen beslutte at give adgang som observatør for:

   a) enhver stat, der ikke er kontraherende part i konventionen

   b) enhver international statslig eller ikke-statslig organisation, hvis virksomhed vedrører konventionen.

2. Disse observatører kan deltage i kommissionens møder uden dog at have stemmeret, og kan forelægge kommissionen oplysninger eller rapporter vedrørende konventionens målsætninger.

3. Betingelserne for adgang og deltagelse som observatør fastlægges i kommissionens forretningsorden.

ARTIKEL 12

SEKRETARIAT

1. Der oprettes et fast sekretariat.

2. Kommissionen udnævner en eksekutivsekretær, og fastlægger dennes opgaver og arbejdsvilkår.

3. Eksekutivsekretæren udøver de funktioner, som er nødvendige for konventionens administration og kommissionens arbejde, samt udfører de øvrige opgaver, som pålægges ham af kommissionen i henhold til dennes forretningsorden og finansregulativ.

ARTIKEL 13

BESLUTNINGER OG REKOMMANDATIONER

1. Beslutninger og rekommandationer vedtages med enstemmighed blandt de kontraherende parter. Hvis der ikke kan opnås enstemmighed, og medmindre andet er bestemt i konventionen, kan kommissionen ikke desto mindre vedtage beslutninger og rekommandationer med tre fjerdedeles flertal blandt de kontraherende parter.

2. Ved udløbet af en frist på 200 dage at regne fra vedtagelsen af en beslutning binder denne de kontraherende parter, der har stemt for den, og som ikke inden for denne frist skriftligt har meddelt eksekutivsekretæren, at de ikke kan acceptere beslutningen, forudsat at tre fjerdedele af de kontraherende parter ved fristens udløb enten har stemt for beslutningen uden at tilbagetrække deres accept, eller skriftligt har meddelt eksekutivsekretæren, at de kan acceptere den. Alle andre kontraherende parter, der skriftligt har meddelt eksekutivsekretæren, at de kan acceptere beslutningen, bindes af denne enten at regne fra denne meddelelse eller ved udløbet af en frist på 200 dage efter beslutningens vedtagelse, hvis dette er senere.

3. En meddelelse til eksekutivsekretæren i henhold til stk. 2 kan angive, at en kontraherende part ikke kan acceptere en beslutning, for så vidt angår et eller flere af dens autonome eller afhængige territorier, som konventionen gælder for.

4. Alle beslutninger vedtaget af kommissionen indeholder om nødvendigt en tidsplan for deres anvendelse.

5. Rekommandationer er ikke bindende.

6. Beslutninger vedrørende et bilag eller et tillæg kan kun træffes af de kontraherende parter, der er bundet af det pågældende bilag eller tillæg.

ARTIKEL 14

BILAGENES OG TILLÆGGENES STATUS

1. Bilagene og tillæggene udgør en integrerende del af konventionen.

2. Tillæggene er af videnskabelig, teknisk eller administrativ art.

ARTIKEL 15

ÆNDRING AF KONVENTIONEN

1. Ændring af konventionen foretages i henhold til denne artikel, jf. dog bestemmelserne i artikel 27, stk. 2, samt de særlige bestemmelser, der gælder for vedtagelse eller ændring af bilag eller tillæg.

2. Enhver kontraherende part kan foreslå ændringer til konventionen. Teksten til den foreslåede ændring meddeles de kontraherende parter af kommissionens eksekutivsekretær mindst 6 måneder før det møde i kommissionen, hvor vedtagelsen heraf foreslås. Eksekutivsekretæren meddeler ligeledes ændringsforslaget til information for konventionens signatarer.

3. Kommissionen vedtager en ændring med enstemmighed blandt de kontraherende parter.

4. En vedtagen ændring forelægges de kontraherende parter af depositaren med henblik på ratificering, accept eller godkendelse. Ratificering, accept eller godkendelse af ændringen meddeles skriftligt til depositaren.

5. Ændringen træder i kraft for de kontraherende parter, der har ratificeret, accepteret eller godkendt den, den tredivte dag, efter at depositaren har modtaget meddelelsen om ratificering, accept eller godkendelse fra mindst 7 kontraherende parter. Senere træder ændringen i kraft for enhver anden kontraherende part den tredivte dag, efter at den pågældende kontraherende part har deponeret sit ratificerings-, accept- eller godkendelsesinstrument vedrørende ændringen.

ARTIKEL 16

VEDTAGELSE AF BILAG

Bestemmelserne i artikel 15 om ændring af konventionen gælder ligeledes for forslag til, vedtagelse af og ikrafttrædelse af et bilag til konventionen, idet dog kommissionen vedtager de i artikel 7 omhandlede bilag med tre fjerdedeles flertal blandt de kontraherende parter.

ARTIKEL 17

ÆNDRING AF BILAG

1. Bestemmelserne i artikel 15 om ændring af konventionen gælder ligeledes for enhver ændring af et bilag til konventionen, idet dog kommissionen vedtager ændringer til de bilag, der er omhandlet i artikel 3, 4, 5, 6 og 7, med tre fjerdedeles flertal blandt de kontraherende parter, der er bundet af det pågældende bilag.

2. Hvis ændringen af et bilag følger af en ændring af konventionen, omfattes ændringen af bilaget af samme bestemmelser som ændringen af konventionen.

ARTIKEL 18

VEDTAGELSE AF TILLÆG

1. Hvis et forslag til tillæg følger af en ændring af konventionen eller af et bilag, hvis vedtagelse foreslås i henhold til artikel 15 eller 17, gælder der for forslaget, vedtagelsen og ikrafttrædelsen af dette tillæg samme bestemmelser som for forslag, vedtagelse og ikrafttrædelse af den pågældende ændring.

2. Hvis et forslag til tillæg følger af et bilag til konventionen, hvis vedtagelse foreslås i henhold til artikel 16, gælder der for forslaget, vedtagelsen og ikrafttrædelsen af dette tillæg samme bestemmelser som for forslag, vedtagelse og ikrafttrædelse af dette bilag.

ARTIKEL 19

ÆNDRING AF TILLÆG

1. Enhver kontraherende part, der er bundet af et tillæg, kan foreslå ændringer til dette tillæg. Ændringsforslagets tekst meddeles alle kontraherende parter af kommissionens eksekutivsekretær i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 2.

2. Kommissionen vedtager ændringen af et tillæg med tre fjerdedeles flertal blandt de kontraherende parter, der er bundet af tillægget.

3. Ved udløbet af en frist på 200 dage at regne fra vedtagelsen træder en ændring af et tillæg i kraft for de kontraherende parter, der er bundet af dette tillæg, og som ikke inden for denne frist skriftligt har meddelt depositaren, at de ikke kan acceptere den pågældende ændring, forudsat at tre fjerdedele af de kontraherende parter, der er bundet af dette tillæg, ved udløbet af denne frist enten har stemt for ændringen uden at tilbagetrække deres accept, eller skriftligt har meddelt depositaren, at de kan acceptere ændringen.

4. En meddelelse til depositaren i henhold til stk. 3 kan angive, at en kontraherende part ikke kan acceptere ændringen, for så vidt angår et eller flere af dens autonome eller afhængige territorier, som konventionen gælder for.

5. En ændring af et tillæg binder enhver anden kontraherende part, der er bundet af tillægget, og som skriftligt har meddelt depositaren, at den kan acceptere denne ændring enten at regne fra meddelelsen eller ved udløbet af en frist på 200 dage efter ændringens vedtagelse, hvis dette er senere.

6. Depositaren underretter straks alle kontraherende parter om alle meddelelser af denne type.

7. Hvis en ændring af et tillæg følger af en ændring af konventionen eller af et bilag gælder der for ændringen af tillægget samme bestemmelser som for ændring af konventionen eller af det pågældende bilag.

ARTIKEL 20

STEMMERET

1. Hver kontraherende part har én stemme i kommissionen.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 har Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og andre regionale organisationer for økonomisk integration i sager under deres kompetence ret til et antal stemmer svarende til antallet af deres medlemsstater, der er kontraherende parter i konventionen. Sådanne organisationer udøver ikke deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.

ARTIKEL 21

GRÆNSEOVERSKRIDENDE FORURENING

1. Når forurening fra en kontraherende part måtte skade en eller flere andre kontraherende parters interesser, indleder de berørte kontraherende parter konsultationer på anmodning af en af dem med henblik på at forhandle om en samarbejdsaftale.

2. På anmodning af en berørt kontraherende part undersøger kommissionen spørgsmålet og kan fremsætte rekommandationer med henblik på at nå til en tilfredsstillende løsning.

3. En aftale som omhandlet i stk. 1 kan bl.a. fastlægge de områder, som aftalen gælder for, de kvalitetsmål, der skal nås, og midlerne til at nå dem, navnlig metoder til anvendelse af egnede normer samt de videnskabelige og tekniske oplysninger, der skal indhentes.

4. De kontraherende parter, der undertegner en sådan aftale, underretter gennem kommissionen de andre kontraherende parter om indholdet heraf samt om de fremskridt, der gøres under dens gennemførelse.

ARTIKEL 22

RAPPORTER TIL KOMMISSIONEN

De kontraherende parter aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til kommissionen om:

a) love og administrative bestemmelser og andre foranstaltninger, som de har indført med henblik på gennemførelse af konventionens bestemmelser og de beslutninger og rekommandationer, der er vedtaget i medfør heraf, herunder navnlig foranstaltninger, der er truffet for at forebygge og straffe overtrædelser af disse bestemmelser

b) effektiviteten af de i litra a) omhandlede foranstaltninger

c) de problemer, som gennemførelsen af de i litra a) omhandlede bestemmelser forårsager.

ARTIKEL 23

OVERHOLDELSE AF FORPLIGTELSER

Kommissionen:

a) vurderer med udgangspunkt i de i artikel 22 omhandlede regelmæssige rapporter samt alle andre rapporter forelagt af de kontraherende parter, om disse overholder konventionen og de beslutninger og rekommandationer, der er vedtaget i medfør heraf

b) beslutter og anmoder om nødvendigt om, at der træffes foranstaltninger, for at konventionen og de vedtagne beslutninger til gennemførelse heraf fuldt ud overholdes, og med henblik på at fremme gennemførelsen af rekommandationerne, herunder foranstaltninger, der skal hjælpe kontraherende parter med at opfylde deres forpligtelser.

ARTIKEL 24

REGIONALISERING

Kommissionen kan beslutte, at de beslutninger eller rekommandationer, som den vedtager, enten gælder for det samlede maritime område eller kun for en del heraf, og kan fastsætte forskellige tidsplaner for anvendelsen under hensyntagen til forskellene mellem de økologiske og økonomiske vilkår i de forskellige regioner og subregioner, der er omfattet af konventionen.

ARTIKEL 25

UNDERTEGNELSE

Denne konvention står åben for undertegnelse i Paris fra den 22. september 1992 til den 30. juni 1993 for:

a) de kontraherende parter i Oslo-konventionen og i Paris-konventionen

b) alle andre stater med kyst til det maritime område

c) alle stater, der ligger ved de vandløb, der løber ud i det maritime område

d) alle regionale organisationer for økonomisk integration, der blandt sine medlemmer tæller mindst én medlemsstat, som er omfattet af litra a), b) eller c).

ARTIKEL 26

RATIFIKATION, ACCEPT ELLER GODKENDELSE

Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos Den Franske Republiks regering.

ARTIKEL 27

TILTRÆDELSE

1. Efter den 30. juni 1993 står denne konvention åben for tiltrædelse af de i artikel 25 omhandlede stater og regionale organisationer for økonomisk integration.

2. De kontraherende parter kan enstemmigt opfordre andre stater og regionale organisationer for økonomisk integration end de i artikel 25 omhandlede, til at tiltræde konventionen. I så fald ændres det maritime område om nødvendigt ved en beslutning, der vedtages af kommissionen med enstemmighed blandt de kontraherende parter. Efter at alle kontraherende parter enstemmigt har godkendt en sådan ændring træder den i kraft, den tredivte dag efter, at depositaren har modtaget den sidste godkendelsesnotifikation .

3. Tiltrædelsen gælder for konventionen samt for alle bilag og tillæg, der er vedtaget på tiltrædelsesdatoen, undtagen når tiltrædelsesinstrumentet indeholder en udtrykkelig erklæring om ikke-accept af et eller flere bilag, der ikke er bilag I, II, III og IV.

4. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos Den Franske Republiks regering.

ARTIKEL 28

FORBEHOLD

Der kan ikke tages forbehold over for denne konvention.

ARTIKEL 29

IKRAFTTRÆDEN

1. Konventionen træder i kraft den tredivte dag efter den dato, på hvilken alle kontraherende parter i Oslo-konventionen og alle kontraherende parter i Paris-konventionen har deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. For en stat eller en regional organisation for økonomisk integration, der ikke er omhandlet i stk. 1, træder konventionen i kraft som fastsat i stk. 1 eller den tredivte dag efter den dato, på hvilken staten eller den regionale organisation for økonomisk integration har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, hvis dette er senere.

ARTIKEL 30

OPSIGELSE

1. Efter udløbet af en frist på to år fra datoen for konventionens ikrafttræden for en kontraherende part, kan denne når som helst opsige konventionen ved skriftlig meddelelse til depositaren.

2. Medmindre andet er fastsat i et andet bilag end bilag I-IV til konventionen, kan en kontraherende part når som helst efter udløbet af en frist på to år fra datoen for dette bilags ikrafttræden for den pågældende kontraherende part opsige bilaget ved skriftlig meddelelse til depositaren.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede opsigelse får virkning et år efter datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen herom.

ARTIKEL 31

ERSTATNING AF OSLO- OG PARIS-KONVENTIONERNE

1. Konventionen erstatter fra sin ikrafttræden Oslo- og Paris-konventionerne mellem de kontraherende parter.

2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 gælder beslutninger, rekommandationer og andre aftaler, der er vedtaget i henhold til Oslo- eller Paris-konventionerne, fortsat og bevarer samme juridiske karakter i det omfang, de er forenelige med konventionen og ikke udtrykkeligt ophæves ved denne, ved en beslutning eller, i tilfælde af gældende rekommandationer, ved en rekommandation, der er vedtaget i medfør af konventionen.

ARTIKEL 32

BILÆGGELSE AF TVISTER

1. Enhver tvist mellem de kontraherende parter, der vedrører fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, og som ikke på anden måde kan bilægges af de pågældende parter, f.eks. ved undersøgelse eller mægling i kommissionen, indgives efter anmodning fra en af disse parter til voldgift i henhold til de i denne artikel fastsatte betingelser.

2. Medmindre parterne i tvisten bestemmer andet, foregår den i stk. 1 omhandlede voldgiftsprocedure i overensstemmelse med stk. 3-10 nedenfor.

3. a) Efter anmodning fra en kontraherende part til en anden kontraherende part i overensstemmelse med stk. 1 nedsættes en voldgiftsret. Anmodningen om voldgift skal angive henvendelsens genstand, herunder især de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse er omtvistet.

   b) Den part, der ønsker sagen afgjort ved voldgift, underretter kommissionen om, at den har anmmodet om nedsættelse af en voldgiftsret, og angiver samtidig navnet på den anden part i tvisten og de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse efter dens mening er omtvistet. Kommissionen videresender de modtagne oplysninger til alle kontraherende parter i konventionen.

4. Voldgiftsretten består af 3 medlemmer: hver af parterne i tvisten udnævner en voldgiftsmand; de to således udnævnte voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten. Sidstnævnte må ikke være statsborger i en af de stater, der er parter i tvisten, ej heller må han have fast bopæl på en af disse parters territorium eller være i tjeneste hos nogen af dem eller have beskæftiget sig med sagen på anden vis.

5. a) Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er blevet udpeget senest to måneder efter, at den anden voldgiftsmand er blevet udnævnt, skal Den Mellemfolkelige Domstols formand efter anmodning fra en af parterne udpege formanden, inden der er gået yderligere to måneder.

   b) Hvis en af parterne i tvisten ikke har udnævnt en voldgiftsmand senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part rette henvendelse til Den Mellemfolkelige Domstols formand, som skal udpege formanden for voldgiftsretten, inden der er gået yderligere to måneder. Efter sin udpegelse anmoder formanden for voldgiftsretten den part, der ikke har udnævnt en voldgiftsmand, om at gøre dette inden to måneder. Efter denne frist retter han henvendelse til Den Mellemfolkelige Domstols formand, som foretager denne udnævnelse, inden der er gået yderligere to måneder.

6. a) Voldgiftsretten afsiger kendelse i overensstemmelse med international ret og specielt med konventionen.

   b) Enhver voldgiftsret, der nedsættes i henhold til denne artikel, fastsætter selv sin forretningsorden.

   c) I tilfælde af en tvist om voldgiftsrettens kompetence afgøres spørgsmålet af voldgiftsretten selv.

7. a) Voldgiftsrettens afgørelser, både om procedurespørgsmål og om sagens realitet, træffes ved flertalsafgørelse mellem dens medlemmer.

   b) Voldgiftsretten kan træffe alle egnede forholdsregler for at fastslå kendsgerningerne. Den kan efter anmodning fra en af parterne anbefale de nødvendige retsbevarende foranstaltninger.

   c) Hvis to eller flere voldgiftsretter, der er nedsat i henhold til bestemmelserne i denne artikel, har fået forelagt sager med identiske eller analoge genstande, kan de underrette hinanden om procedurerne til at fastslå kendsgerningerne og tage hensyn til dem i det omfang, det er muligt.

   d) Parterne i tvisten stiller alle de faciliteter til rådighed, der er nødvendige for, at sagen kan behandles effektivt.

   e) Forfald eller udeblivelse af en af tvistens parter udgør ikke en hindring for sagens behandling.

8. Medmindre voldgiftsretten træffer anden beslutning på grund af særlige omstændigheder i sagen, afholdes retsomkostningerne, bl.a. aflønningen af rettens medlemmer, ligeligt af tvistens parter. Voldgiftsretten fører regnskab over alle sine udgifter og fremlægger en endelig opgørelse derover for parterne.

9. Enhver kontraherende part, der har en retslig interesse i tvistens genstand, og som måtte berøres af sagens kendelse, kan intervenere i sagen med voldgiftsrettens samtykke.

10. a) Voldgiftsrettens kendelse skal ledsages af en begrundelse. Den er endelig og bindende for parterne i tvisten.

b) Enhver tvist, som måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen, kan af en af parterne indbringes for den voldgiftsret, som afsagde kendelsen, eller, hvis sidstnævnte ikke kan behandle sagen, for en anden voldgiftsret, der er nedsat til dette formål på samme måde som den første.

ARTIKEL 33

DEPOSITARENS OPGAVER

Depositaren skal underrette de kontraherende parter og konventionens signatarer om:

a) deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og erklæringer om ikke-accept og opsigelsesnotifikationer i overensstemmelse med artikel 26, 27 og 30

b) datoen for konventionens ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 29

c) modtagelse af meddelelser om accept, deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og ikrafttrædelse af ændringer af konventionen samt vedtagelse af bilag og tillæg og ændringer heraf, i overensstemmelse med artikel 15, 16, 17, 18 og 19.

ARTIKEL 34

ORIGINALTEKST

Originaleksemplaret af denne konvention, hvis franske og engelske tekst har samme gyldighed, deponeres hos Den Franske Republiks regering, som sender bekræftede kopier deraf til de kontraherende parter og konventionens signatarer og deponerer en bekræftet kopi hos De Forenede Nationers generalsekretær til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers Pagt.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil af deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET I PARIS, den 22. september 1992.

BILAG I

OM FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING FRA LANDBASEREDE KILDER

ARTIKEL 1

1. Når der vedtages programmer og foranstaltninger med henblik på dette bilag, skal de kontraherende parter individuelt eller i fællesskab kræve, at der anvendes:

   - den bedste tilgængelige teknologi for punktkilder

   - den bedste miljømæssige praksis for punktkilder og spredte kilder,

   herunder efter behov rene teknikker.

2. For at fastsætte prioriteter og vurdere arten og omfanget af programmer og foranstaltninger såvel som de hertil svarende tidsplaner anvender de kontraherende parter de i tillæg 2 anførte kriterier.

3. De kontraherende parter træffer forebyggende foranstaltninger for at mindske risikoen for forurening forårsaget af ulykker.

4. Ved vedtagelsen af programmer og foranstaltninger for radioaktive stoffer, herunder radioaktivt affald, tager de kontraherende parter ligeledes hensyn til:

   a) rekommandationer fra andre internationale organisationer og institutioner

   b) de overvågningsprocedurer, der anbefales af disse internationale organisationer og institutioner.

ARTIKEL 2

1. Punktudledninger i det maritime område og udledninger i vand eller i luften, der når det maritime område, og som kan skade det, er nøje undergivet tilladelse eller bestemmelser hos de kontraherende parters ansvarlige myndigheder. Disse tilladelser eller bestemmelser gennemfører bl.a. de relevante beslutninger, som er truffet af kommissionen, og som binder de pågældende kontraherende parter.

2. De kontraherende parter indfører en ordning for regelmæssig overvågning og kontrol, således at deres ansvarlige myndigheder kan vurdere, om tilladelserne og bestemmelserne vedrørende udledninger i vand eller i luften overholdes.

ARTIKEL 3

Med henblik på dette bilag har kommissionen navnlig til opgave at udarbejde:

a) planer med henblik på at reducere og ophøre med at anvende persistente, toksiske og bioaccumulerende stoffer, der hidrører fra landbaserede kilder

b) programmer og foranstaltninger efter behov for at nedbringe tilførslen af næringsstoffer fra bymæssige, kommunale, industrielle, landbrugsmæssige og andre kilder.

BILAG II

OM FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING VED DUMPNING ELLER FORBRÆNDING

ARTIKEL 1

Dette bilag gælder ikke for:

a) forsætlig dumpning i det maritime område af affald eller andre stoffer fra offshore-anlæg

b) sænkning eller forsætlig bortskaffelse i det maritime område af offshore-anlæg og offshore-rørledninger.

ARTIKEL 2

Forbrænding er forbudt.

ARTIKEL 3

1. Dumpning af alt affald eller andre stoffer er forbudt, undtagen affald eller andre stoffer som anført i stk. 2 og 3 nedenfor.

2. De i stk. 1 omhandlede undtagelser er følgende:

   a) opmudringsmaterialer

   b) inaktive materialer af naturlig oprindelse, der består af fast geologisk materiale, der ikke har undergået nogen kemisk behandling, og hvis kemiske bestanddele ikke risikerer at blive frigivet i det maritime miljø

   c) kloakslam, indtil 31. december 1998

   d) fiskeaffald fra industriel fiskeforarbejdning

   e) skibe eller luftfartøjer indtil senest den 31. december 2004.

3. a) Dumpning af lav- eller middelradioaktive stoffer, navnlig affald, er forbudt.

b) Som en undtagelse til litra a) kan de kontraherende parter, Det Forenede Kongerige og Frankrig, der ønsker at bevare muligheden for en undtagelse fra litra a) - i hvert fald i en 15 års periode at regne fra 1. januar 1993 - aflægge beretning på kommissionens møde på ministerplan i 1997 om de foranstaltninger, de har truffet for at finde andre løsninger til lands.

c) Medmindre kommissionen før eller ved denne 15 års periodes udløb enstemmigt beslutter ikke at opretholde den i litra b) omhandlede undtagelse, træffer den på basis af konventionens artikel 13 en beslutning om forlængelse af forbuddet i 10 år fra 1. januar 2008, hvorefter der vil blive holdt et nyt møde i kommissionen på ministerplan. De i litra b) omhandlede kontraherende parter, der stadig ønsker at bevare den nævnte mulighed, aflægger beretning på møderne i kommissionen på ministerplan hvert andet år at regne fra 1999 om de fremskridt, der er gjort med henblik på at finde løsninger til lands, og om resultaterne af videnskabelige undersøgelser, der viser, at en eventuel dumpning ikke medfører risiko for menneskets sundhed, ikke skader havets levende ressourcer og økosystemer, ikke ødelægger havets rekreative værdier eller generer andre retmæssige anvendelser heraf.

ARTIKEL 4

1. De kontraherende parter sørger for:

a) at intet affald eller andet stof som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i dette bilag, dumpes uden tilladelse fra de ansvarlige myndigheder, eller uden at der er fastsat bestemmelser herfor

b) at tilladelsen eller bestemmelserne er i overensstemmelse med relevante og gældende kriterier, retningslinjer og procedurer, som kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 6 i dette bilag

c) at deres ansvarlige myndigheder om nødvendigt hører hinanden, før der gives tilladelse eller anvendes bestemmelser, for at undgå situationer, hvor én og samme dumpning godkendes eller reguleres af flere kontraherende parter.

2. Tilladelser eller bestemmelser som omhandlet i stk. 1 må ikke give mulighed for dumpning af skibe eller luftfartøjer, der indeholder stoffer, som forårsager eller måtte forårsage risiko for menneskets sundhed, skader på levende ressourcer og på marine økosystemer, forringelse af rekreative værdier eller gener for andre retmæssige anvendelser af havet.

3. Alle kontraherende parter fører en fortegnelse over arten og mængden af affald og andre stoffer, der dumpes under de betingelser, der er omhandlet i stk. 1, samt over dumpningsdatoer, -steder og -metoder og meddeler den til kommissionen.

ARTIKEL 5

Intet stof må deponeres i det maritime område med andre formål end det, hvortil det oprindeligt er tiltænkt eller udformet, uden tilladelse eller bestemmelser fra den berørte kontraherende parts ansvarlige myndigheder. Tilladelsen eller bestemmelserne skal være i overensstemmelse med de relevante og gældende kriterier, retningslinjer og procedurer, som kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 6 i dette bilag. Denne bestemmelse må ikke fortolkes som en tilladelse til dumpning af affald eller andre stoffer, der i øvrigt er forbudt i henhold til dette bilag.

ARTIKEL 6

Med henblik på dette bilag er det kommissionens opgave bl.a. at udarbejde og vedtage kriterier, retningslinjer og procedurer for dumpning af affald og andre stoffer som omhandlet i artikel 3, stk. 2, og for deponering af stoffer som omhandlet i artikel 5 i dette bilag med det formål at forebygge og bekæmpe forurening.

ARTIKEL 7

Bestemmelserne i dette bilag vedrørende dumpning finder ikke anvendelse i tilfælde af force majeure, der skyldes dårlige vejrforhold eller andre årsager, når menneskeliv bringes i fare eller et skibs eller luftfartøjs sikkerhed er truet. En sådan dumpning skal foretages således, at der er en så lille risiko som muligt for, at menneskeliv og havets levende ressourcer bringes i fare, og den skal straks indberettes til kommissionen med udførlige oplysninger om omstændighederne ved dumpningen og om arten og mængden af det affald eller andre stoffer, der er blevet dumpet.

ARTIKEL 8

De kontraherende parter træffer både individuelt og inden for rammerne af de relevante internationale organisationer alle egnede foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe forurening, der opstår, når skibe og luftfartøjer efter en ulykke efterlades i det maritime område. I mangel af relevante retningslinjer fra de internationale organisationer bør de foranstaltninger, der træffes individuelt af de kontraherende parter, baseres på de retningslinjer, som kommissionen måtte vedtage.

ARTIKEL 9

Hvis en kontraherende part i en nødsituation mener, at affald eller andre stoffer, hvis dumpning er forbudt i henhold til dette bilag, ikke kan bortskaffes på landjorden uden en uacceptabel risiko eller skade, skal vedkommende part straks rådspørge andre kontraherende parter med henblik på at finde de efter omstændighederne mest tilfredsstillende deponeringsmetoder eller fremgangsmåder for destruktion eller bortskaffelse. Den pågældende kontraherende part underretter kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har valgt på grundlag af denne høring. De kontraherende parter forpligter sig til i sådanne situationer at bistå hinanden.

ARTIKEL 10

1. Hver kontraherende part sørger for, at bestemmelserne i dette bilag overholdes af:

   a) skibe og luftfartøjer, der er indregistreret på dens territorium

   b) skibe og luftfartøjer, der på dens territorium laster affald eller andre stoffer, der skal dumpes eller brændes

c) skibe og luftfartøjer, der formodes at foretage dumpning eller forbrænding i dens indre farvande eller ydre territorialfarvand eller i den del af havet uden for dens ydre territorialfarvand, der grænser op hertil, og som hører under kyststatens jurisdiktion i et omfang, der er anerkendt i international ret.

2. Hver kontraherende part giver sine havinspektionsskibe og -luftfartøjer og andre relevante tjenester instrukser om til myndighederne at indberette alle begivenheder eller forhold i det maritime område, som lader formode, at dumpning i strid med dette bilags bestemmelser har fundet sted eller vil finde sted. En kontraherende part, hvis myndigheder modtager sådanne indberetninger, underretter enhver anden berørt kontraherende part herom, hvis den anser det for hensigtsmæssigt.

3. Intet i dette bilag indskrænker den suveræne immunitet, som tillægges visse fartøjer i henhold til international ret.

BILAG III

OM FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING FRA OFFSHORE-KILDER

ARTIKEL 1

1. Dette bilag gælder ikke for:

   a) forsætlig dumpning i det maritime område af affald eller andre stoffer fra skibe og luftfartøjer

   b) sænkning i det maritime område af skibe og luftfartøjer.

ARTIKEL 2

1. Når der vedtages programmer og foranstaltninger med henblik på dette bilag, skal de kontraherende parter individuelt eller i fællesskab kræve, at der anvendes:

   a) den bedste tilgængelige teknologi

   b) den bedste miljømæssige praksis

   herunder efter behov rene teknikker.

2. For at fastsætte prioriteter og vurdere arten og omfanget af programmer og foranstaltninger såvel som de hertil svarende tidsplaner anvender de kontraherende parter de i tillæg 2 anførte kriterier.

ARTIKEL 3

1. Enhver dumpning af affald eller andre stoffer fra offshore-anlæg er forbudt.

2. Dette forbud gælder ikke for udledninger eller emissioner fra offshore-kilder.

ARTIKEL 4

1. Anvendelse, udledning eller emission fra offshore-kilder af stoffer, der kan nå til og påvirke det maritime område, er nøje undergivet tilladelse eller bestemmelser hos de kontraherende parters ansvarlige myndigheder. Disse tilladelser eller bestemmelser gennemfører bl.a. de beslutninger, rekommandationer og andre relevante og gældende aftaler, der er vedtaget i henhold til konventionen.

2. De kontraherende parters ansvarlige myndigheder indfører en overvågnings- og kontrolordning for at vurdere, om de i stk. 1 omhandlede tilladelser og bestemmelser overholdes.

ARTIKEL 5

1. Offshore-anlæg og offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, må ikke dumpes, og offshore-anlæg, der ikke længere anvendes, må ikke hverken helt eller delvis efterlades på stedet i det maritime område, uden at den berørte kontraherende parts ansvarlige myndigheder har givet tilladelse hertil i hvert enkelt tilfælde. De kontraherende parter sørger for, at deres myndigheder, når de giver sådanne tilladelser, gennemfører de beslutninger, rekommandationer og andre relevante og gældende aftaler, der er vedtaget i henhold til konventionen.

2. Der må ikke gives tilladelser af denne type, hvis offshore-anlæg eller offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, indeholder stoffer, der forårsager eller måtte forårsage risici for menneskets sundhed, skader på levende ressourcer og marine økosystemer, ødelæggelse af rekreative værdier eller gener for andre retmæssige anvendelser af havet.

3. Enhver kontraherende part, der har til hensigt at give tilladelse til dumpning af offshore-anlæg eller offshore-rørledninger, som er blevet installeret i det maritime område efter den 1. januar 1998, og som ikke længere anvendes, underretter gennem kommissionen de øvrige kontraherende parter om grundene til, at den har godkendt den pågældende dumpning, for således at muliggøre en høring.

4. Alle kontraherende parter fører en fortegnelse over offshore-anlæg og offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, og som er efterladt på stedet i henhold til bestemmelserne i denne artikel, samt over dumpningsdatoer, -steder og -metoder og meddeler den til kommissionen.

ARTIKEL 6

Artikel 3 og 5 i dette bilag finder ikke anvendelse i tilfælde af force majeure, der skyldes dårlige vejrforhold eller andre årsager, når menneskeliv bringes i fare eller et offshore-anlægs sikkerhed er truet. En sådan dumpning skal foretages således, at der er en så lille risiko som muligt for, at menneskeliv og havets levende ressourcer bringes i fare, og den skal straks indberettes til kommissionen med udførlige oplysninger om omstændighederne ved dumpningen og om arten og mængden af de stoffer, der er blevet dumpet.

ARTIKEL 7

De kontraherende parter træffer både individuelt og inden for rammerne af de relevante internationale organisationer passende foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe forurening, der opstår, når offshore-anlæg efterlades i det maritime område som følge af en ulykke. I mangel af relevante retningslinjer fra de internationale organisationer bør de foranstaltninger, der træffes individuelt af de kontraherende parter, baseres på de retningslinjer, som kommissionen måtte vedtage.

ARTIKEL 8

Offshore-anlæg og offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, må ikke deponeres med andre formål end det, hvortil de oprindeligt er tiltænkt eller konstrueret, uden tilladelse eller bestemmelser fra den berørte kontraherende parts ansvarlige myndigheder. Tilladelsen eller bestemmelserne skal være i overensstemmelse med de relevante og gældende kriterier, retningslinjer og procedurer, som kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 10, litra d), i dette bilag. Denne bestemmelse må ikke fortolkes som en tilladelse til dumpning af offshore-anlæg eller offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, i strid med bestemmelserne i dette bilag.

ARTIKEL 9

1. Hver kontraherende part giver sine havinspektionsskibe og -luftfartøjer og andre relevante tjenester instrukser om til myndighederne at indberette alle begivenheder eller forhold i det maritime område, som lader formode, at overtrædelse af bestemmelserne i dette bilag har fundet sted eller vil finde sted. En kontraherende part, hvis myndigheder modtager sådanne indberetninger, underretter enhver anden berørt kontraherende part herom, hvis den anser det for hensigtsmæssigt.

2. Intet i dette bilag indskrænker den suveræne immunitet, som tillægges visse fartøjer i henhold til international ret.

ARTIKEL 10

Med henblik på dette bilag har kommissionen bl.a. til opgave at:

a) indsamle oplysninger om de stoffer, der anvendes i forbindelse med offshore-virksomhed, og på basis af disse oplysninger opstille lister over stoffer med henblik på artikel 4, stk. 1, i dette bilag

b) opstille en liste over toksiske, persistente og bioakkumulerende stoffer og udarbejde planer for nedbringelse af eller ophør med anvendelsen eller udledningen heraf fra offshore-kilder

c) fastsætte kriterier, retningslinjer og procedurer for forebyggelse af forurening ved dumpning af offshore-anlæg og offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, samt ved efterladelse in situ af offshore-anlæg i det maritime område

d) fastsætte kriterier, retningslinjer og procedurer for deponering af offshore-anlæg og offshore-rørledninger, der ikke længere anvendes, som omhandlet i artikel 8 i dette bilag, med henblik på at forebygge og bekæmpe forurening.

BILAG IV

OM VURDERING AF HAVMILJØETS KVALITET

ARTIKEL 1

1. I dette bilag betyder "vedvarende overvågning" gentagen måling af:

   a) kvaliteten af havmiljøet og af hver af dets komponenter, nemlig vand, sedimenter og biota

   b) naturlige og menneskeskabte aktiviteter og tilførsler, der kan skade havmiljøets kvalitet

   c) virkningerne af disse aktiviteter og tilførsler.

2. Vedvarende overvågning kan iværksættes enten for at opfylde forpligtelser i medfør af konventionen og fastlægge profiler og tendenser, eller i forskningsøjemed.

ARTIKEL 2

Med henblik på dette bilag skal de kontraherende parter:

a) samarbejde ved gennemførelsen af programmer for vedvarende overvågning og forelægge dataene herfra for kommissionen

b) overholde forskrifter vedrørende kvalitetskontrol og deltage i interkalibreringskampagner

c) individuelt eller bedre i fællesskab anvende og udarbejde andre behørigt efterprøvede værktøjer til videnskabelig vurdering, såsom modeller, teledetektionsapparater og progressive risikovurderingsstrategier

d) individuelt eller bedre i fællesskab udføre forskning, der anses for nødvendig for vurderingen af havmiljøets kvalitet og for uddybningen af den videnskabelige viden om og forståelse af havmiljøet, navnlig forholdet mellem tilførsler, indhold og virkninger

e) tage hensyn til de videnskabelige fremskridt, der anses for nyttige for denne vurdering, og som er gjort andetsteds enten på forskeres eller forskningsinstitutters eget initiativ, eller gennem nationale eller internationale forskningsprogrammer, eller under Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs auspicier eller inden for andre regionale organisationer for økonomisk integration.

ARTIKEL 3

Med henblik på dette bilag har kommissionen bl.a. til opgave at:

a) fastlægge og gennemføre kollektive forskningsprogrammer for vedvarende overvågning og vurdering, udarbejde adfærdskodekser for deltagerne med henblik på gennemførelsen af disse programmer for vedvarende overvågning og godkende fremlæggelsen og fortolkningen af resultaterne

b) foretage vurderinger under hensyntagen til resultaterne af den vedvarende overvågning og relevant forskning samt til data om tilførsel af stoffer eller energi til det maritime område, som er omhandlet i andre bilag til konventionen, såvel som til andre relevante oplysninger

c) søge råd og bistand efter behov hos regionale organisationer, andre internationale organisationer og relevante organer for at kunne integrere de seneste resultater af den videnskabelige forskning

d) samarbejde med regionale organisaioner og andre relevante internationale organisationer om gennemførelsen af kvalitetsvurderinger.

TILLÆG 1

KRITERIER FOR DEFINITION AF DEN I KONVENTIONENS ARTIKEL 2, STK. 3, LITRA b), PUNKT i), OMHANDLEDE TEKNOLOGI OG PRAKSIS

BEDSTE TILGÆNGELIGE TEKNOLOGI

1. Ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi lægges vægten på teknikker, der ikke producerer affald, hvis de er tilgængelige.

2. Udtrykket "bedste tilgængelige teknologi" betegner de allerseneste fremskridt inden for processer, anlæg og driftsmetoder, der gør det muligt at finde ud af, om en given foranstaltning til begrænsning af udledninger, emissioner og affald er egnet i praksis. For at finde ud af, om en række processer, anlæg og driftsmetoder generelt eller i særlige tilfælde udgør den bedste tilgængelige teknologi, lægges der særlig vægt på:

   a) sammenlignelige processer, anlæg og driftsmetoder, der nyligt er afprøvet og har givet gode resultater

   b) tekniske fremskridt og udviklingen i videnskabelig viden og forståelse

   c) teknikkernes økonomiske gennemførlighed

   d) frister for ibrugtagning i såvel nye som bestående anlæg

   e) arten og omfanget af de pågældende udledninger og emissioner.

3. Det følger heraf, at "den bedste tilgængelige teknologi" for en given proces vil udvikle sig med tiden som funktion af de tekniske fremskridt, økonomiske og samfundsmæssige faktorer og udviklingen i videnskabelig viden og forståelse.

4. Hvis den reduktion af udledninger og emissioner, der følger af anvendelsen af den bedste tilgængelige teknologi, ikke fører til miljømæssigt acceptable resultater, skal der iværksættes supplerende foranstaltninger.

5. Udtrykket "teknologi" går såvel på den anvendte teknik som på den måde, anlægget designes, konstrueres, vedligeholdes, drives og demonteres på.

BEDSTE MILJØMÆSSIGE PRAKSIS

6. Udtrykket "bedste miljømæssige praksis" betyder anvendelse af den bedst egnede kombination af miljøforanstaltninger og -strategier. Ved udvælgelsen i hvert enkelt tilfælde skal mindst nedenfor nævnte række af foranstaltninger undersøges:

   a) oplysning og uddannelse af offentligheden og brugerne vedrørende følgerne for miljøet af valget af den ene eller den anden aktivitet og af valget af produkter, deres anvendelse og deres endelige bortskaffelse

   b) udvikling og anvendelse af kodekser for god miljøpraksis, der dækker alle aspekter af aktiviteten i hele produktets livscyklus

   c) obligatorisk mærkning med oplysninger til brugerne om de miljørisici, som et produkt forårsager under anvendelsen og ved den endelige bortskaffelse

   d) ressourcebesparelser, navnlig energibesparelser

   e) tilrådighedsstillelse for offentligheden af indsamlings- og bortskaffelsesordninger

   f) begrænset anvendelse af farlige stoffer og produkter og begrænset produktion af farligt affald

   g) genbrug, genvinding og genanvendelse

   h) anvendelse af økonomiske instrumenter på aktiviteter, produkter og produktgrupper

i) indførelse af en godkendelsesordning, der omfatter en række begrænsninger eller forbud.

7. For at afgøre, hvilken kombination af foranstaltninger der udgør den bedste miljømæssige praksis generelt eller i særtilfælde, lægges der særlig vægt på:

a) miljørisikoen ved produktet og dets fremstilling, anvendelse og endelige bortskaffelse

b) erstatning med mindre forurenende aktiviteter eller stoffer

c) forbrugets omfang

d) mulige fordele og ulemper for miljøet ved erstatningsstoffer eller -aktiviteter

e) fremskridt og udvikling i videnskabelig viden og forståelse

f) frister for iværksættelse

g) økonomiske og samfundsmæssige følger.

8. Det følger heraf, at den bedste miljømæssige praksis for en given kilde vil udvikle sig med tiden som funktion af de tekniske fremskridt, økonomiske og samfundsmæssige faktorer og udviklingen i videnskabelig viden og forståelse.

9. Hvis den reduktion af tilførsler, der følger af anvendelsen af den bedste miljømæssige praksis ikke fører til miljømæssigt acceptable resultater, skal der iværksættes supplerende foranstaltninger, og den bedste miljømæssige praksis må omdefineres.

TILLÆG 2

KRITERIER OMHANDLET I BILAG I, ARTIKEL 1, STK. 2, OG I BILAG III, ARTIKEL 2, STK. 2

1. For at fastsætte prioriteter og vurdere arten og omfanget af programmer og foranstaltninger samt de hertil hørende tidsplaner anvender de kontraherende parter følgende kriterier:

   a) persistens

   b) toksicitet eller andre skadelige egenskaber

   c) tendens til bioakkumulering

   d) radioaktivitet

   e) forholdet mellem på den ene side konstateret indhold eller (når resultaterne endnu ikke foreligger) forventet indhold, og på den anden side indhold uden konstateret virkning

   f) risiko for menneskeskabt eutrofiering

   g) betydning i grænseområdesammenhæng

   h) risiko for uønskede ændringer i det marine økosystem og for virkningers irreversibilitet eller persistens

   i) gener for anvendelsen af havets ressourcer som næringsmidler eller for andre retmæssige anvendelser af havet

   j) virkninger for smagen og/eller lugten af havets produkter bestemt til konsum, eller virkninger for havvandets lugt, farve, gennemsigtighed eller andre karakteristika

   k) distributionsprofil (med andre ord de pågældende mængder, forbrugets profil og risiko for havmiljøet)

l) manglende gennemførelse af miljøkvalitetsmålsætninger.

2. Ved undersøgelsen af et stof eller en given gruppe af stoffer har disse kriterier ikke nødvendigvis samme betydning.

3. De ovenfor nævnte kriterier antyder, at de stoffer, der skal være genstand for programmer og foranstaltninger, omfatter:

   a) tungmetaller og forbindelser heraf

   b) organiske halogenforbindelser (og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i havmiljøet)

   c) organiske phosphor- og siliciumforbindelser

   d) biocider, såsom pesticider, fungicider, herbicider, insekticider, skimmelbekæmpelsesmidler samt kemiske produkter beregnet til bl.a. at beskytte træ, bygningstræ, papirmasse af træ, cellulose, papir, huder og skind samt tekstiler

   e) olier og kulbrinter fra mineralsk olie

   f) nitrogen- og phosphorforbindelser

   g) radioaktive stoffer, herunder affald

   h) persistente syntetiske stoffer, der kan flyde, være opslæmmet eller synke til bunds.

ISSN 0254-1459

KOM(94) 660 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **14**

Katalognummer : CB-CO-94-686-DA-C

ISBN 92-77-84076-5

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg